

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 21. septembra 2023 *

„Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Evropski nalog za prijetje – Razlogi za neizvršitev – Člen 3, točka 2 – Načelo *ne bis in idem* – Pojem ‚ista dejanja‘ – Vse konkretne okoliščine, ki so neločljivo medsebojno povezane – Goljufive dejavnosti, ki jih je zahtevana oseba izvajala v dveh državah članicah prek dveh različnih pravnih oseb in v škodo različnih žrtev“

V zadevi C-164/22,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Audiencia Nacional (osrednje sodišče, Španija) z odločbo z dne 2. marca 2022, ki je na Sodišče prispela 4. marca 2022, v postopku za izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan proti

Juanu,

ob udeležbi

Ministerio Fiscal,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Arabadjiev, predsednik senata, P. G. Xuereb, T. von Danwitz, A. Kumin (poročevalec), sodniki, in I. Ziemele, sodnica,

generalni pravobranilec: G. Pitruzzella,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Juana M. Díaz Perales, abogada, in R. Rodríguez Nogueira, procurador,
- za špansko vlado A. Gavela Llopis, agentka,
- za Evropsko komisijo J. Baquero Cruz in M. Wasmeier, agenta,

* Jezik postopka: španščina.

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 45, člena 49(3) in člena 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), člena 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, ki je bila podpisana 19. junija 1990 v Schengnu (Luksemburg) in ki je začela veljati 26. marca 1995 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 2, str. 9; v nadaljevanju: KISS), člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24) (v nadaljevanju: Okvirni sklep 2002/584), Okvirnega sklepa Sveta 2008/675/PNZ z dne 24. julija 2008 o upoštevanju obsodb med državami članicami Evropske unije v novem kazenskem postopku (UL 2008, L 220, str. 32) ter člena 8(1) in (2) Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji (UL 2008, L 327, str. 27).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki ga je izdalo Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa, Juízo Central Criminal de Lisboa, Juiz 16 (okrajno sodišče v Lizboni, šestnajsti senat kazenskega sodišča v Lizboni, Portugalska), v Španiji zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti, naložene Juanu zaradi kvalificirane oblike goljufije.

Pravni okvir

Pravo Unije

KISS

- 3 Člen 54 KISS, ki je v poglavju 3, naslovljenem „Uporaba načela *ne bis in idem*“, iz naslova III te konvencije, določa:

„Oseba, proti kateri je bil sodni postopek v eni pogodbenici pravnomočno končan, se za ista dejanja ne sme preganjati v drugi pogodbenici, pod pogojem, da je bila izrečena kazen tudi izvršena, da je v postopku izvrševanja ali je po zakonodaji pogodbenice, ki jo je izrekla, ni več mogoče izvršiti.“

Okvirni sklep 2002/584

- 4 Člen 3 Okvirnega sklepa 2002/584, naslovljen „Razlogi za obvezno neizvršitev evropskega naloga za prijetje“, določa:

„Izvršitveni pravosodni organ države članice (v nadaljevanju: ‚izvršitveni pravosodni organ‘) zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje v naslednjih primerih:

[...]

2. če izvršitveni pravosodni organ dobi obvestilo, da je zahtevani osebi država članica izrekla pravnomočno sodbo za ista dejanja, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni ta kazen že prestala ali se po zakonodaji izvršitvene države članice ne more več obsoditi [izvršiti];

[...]“

- 5 Člen 4 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Razlogi za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje“, določa:

„Izvršitveni pravosodni organ lahko zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje:

[...]

6. če je evropski nalog za prijetje izdan zaradi izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti in se v primeru, ko se zahtevana oseba nahaja v izvršitveni državi članici ali je državljan ali prebivalec te države, in se ta država zaveže, da bo izvršila kazen ali ukrep v skladu s svojim notranjim pravom;

[...]“

Špansko pravo

- 6 Člen 14(2) ley orgánica 7/2014, sobre intercambio de información de antecedentes penales y consideración de resoluciones judiciales penales en la Unión Europea (sistemski zakon 7/2014 o izmenjavi informacij iz kazenskih evidenc in upoštevanju kazenskih sodb v Evropski uniji) z dne 12. novembra 2014 (BOE št. 275 z dne 13. novembra 2014, str. 93204) določa:

„[...] Pravnomočne obsodbe, ki jih sprejmejo druge države članice, ne vplivajo na naslednje sodbe in ne morejo povzročiti njihovega preklica ali ponovne preučitve:

- (a) pravnomočne odločbe, ki so jih predhodno sprejela španska sodišča, in odločbe v zvezi z njihovo izvršitvijo;
- (b) obsodbe, izrečene v poznejših postopkih v Španiji v zvezi s kaznivimi dejanji, ki so bila storjena, preden je sodišče druge države članice izreklo obsodbo;
- (c) sklepe, ki so bili izdani ali ki jih je treba izdati na podlagi člena 988, tretji odstavek, Ley de Enjuiciamiento Criminal (zakonik o kazenskem postopku), s katerim so določene omejitve glede izvršitve kazni, vključno s tistimi iz točke (b).“

- 7 Člen 988, tretji odstavek, zakonika o kazenskem postopku v bistvu določa, da se, če je bil storilec več kaznivih dejanj v različnih postopkih obsojen zaradi dejanj, ki bi lahko bila predmet enotnega postopka, uporabijo omejitve iz člena 76 Código Penal (kazenski zakonik). V skladu z zadnjemavedenim členom najdaljše trajanje dejanske izvršitve obsodbe ne sme presegati trikratnika najhujše kazni in načeloma ne sme biti daljše od 20 let.

Postopek v glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 8 Zahtevana oseba, španski državljan, je bila pridržana v Španiji, kjer prestaja zaporno kazen enajstih let in desetih mesecev. Ta kazen ji je bila izrečena zaradi kvalificirane oblike goljufije in pranja denarja s sodbo Audiencia Nacional (osrednje sodišče, Španija) z dne 13. julija 2018, ki je bila delno razveljavljena s sodbo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija) z dne 4. marca 2020 (v nadaljevanju: španska sodba).
- 9 20. januarja 2020 je bila zahtevana oseba s sodbo Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa, Juízo Central Criminal de Lisboa, Juiz 16 (okrajno sodišče v Lizboni, šestnajsti senat kazenskega sodišča v Lizboni) obsojena tudi na zaporno kazen šestih let in šestih mesecev zaradi kvalificirane oblike goljufije (v nadaljevanju: portugalska sodba). Proti tej osebi je bil nato izdan evropski nalog za prijetje zaradi izvršitve te kazni, ki je bil posredovan pristojnim španskim organom (v nadaljevanju: zadevni evropski nalog za prijetje).
- 10 Iz zadevnega evropskega naloga za prijetje je razvidno, da je bila zahtevana oseba od 30. maja 2001 predsednik upravnega odbora družbe s sedežem na Portugalskem (v nadaljevanju: portugalska družba), ki jo je v celoti nadzirala družba s sedežem v Španiji (v nadaljevanju: španska družba), katere predsednik upravnega odbora je bila od 29. januarja 2001 prav tako zahtevana oseba.
- 11 Glavna dejavnost, ki jo je portugalska družba opravljala na Portugalskem, je bila enaka dejavnosti, ki jo je španska družba opravljala v Španiji, in sicer trženje naložbenih produktov, s katerimi je bilo povezano jamstvo, da bodo ti produkti ob koncu pogodbeno določenega obdobja odkupljeni v vrednosti vloženega kapitala, povečani za donose, ki so višji od tistih, ki jih običajno ponujajo finančne institucije. S temi dejavnostmi pa je bil dejansko prikrit goljufiv piramidni sistem.
- 12 Množična udeležba posameznikov pri teh naložbenih produktih je portugalski družbi omogočila izjemno rast in širitev. Potem ko so španski pravosodni organi konec aprila 2006 proti španski družbi uvedli preiskavo, je ta družba maja istega leta prenehala opravljati dejavnosti na španskem ozemlju.
- 13 Potem ko je bilo s posredovanjem portugalskih sodnih organov prav tako povzročeno prenehanje dejavnosti zbiranja sredstev s strani portugalske družbe, je ta prenehala izpolnjevati obveznosti odkupa, sprejete v razmerju do vlagateljev, ki so vsi utrpeli velike finančne izgube.
- 14 V tem okviru je Juzgado Central de Instrucción nº 1 de la Audiencia Nacional (centralno preiskovalno sodišče št. 1 pri osrednjem sodišču, Španija) s sklepom z dne 20. decembra 2021 zavrnilo izvršitev zadevnega evropskega naloga za prijetje z obrazložitvijo, da je zahtevana oseba španski državljan, vendar je odločilo, da se kazen, ki je bila izrečena na Portugalskem, izvrši v Španiji.

- 15 Zahtevana oseba, ki je zoper ta sklep vložila pritožbo pri Audiencia Nacional (osrednje sodišče), ki je predložitveno sodišče, trdi, da gre pri dejanjih, na katera se nanaša španska sodba, za enaka dejanja kot tista, na katera se nanaša portugalska sodba, in se sklicuje na kršitev načela *ne bis in idem*. Zato po mnenju te osebe ni mogoče izvršiti niti zadevnega evropskega naloga za prijetje niti portugalske sodbe.
- 16 Vendar predložitveno sodišče v zvezi s tem na eni strani pojasnjuje, da je tako iz predstavitve dejanskega stanja kot tudi iz obrazložitve španske sodbe razvidno, da se ta nanaša predvsem na goljufije, ki jih je španska družba storila v Španiji. Na drugi strani naj bi se portugalska sodba v bistvu nanašala na dejavnost, ki jo je portugalska družba opravljala le na portugalskem ozemlju. Poleg tega naj oškodovanci, kot so navedeni v vsaki od teh dveh sodb, ne bi bili isti in tudi osebe, ki so odgovorne za dejanja, naj bi bile le delno iste. Glede na to in glede na špansko sodno prakso v zvezi z načelom *ne bis in idem* se predložitveno sodišče nagiba k mnenju, da se v obravnavanem primeru pogoj „*idem*“ ne zdi izpolnjen.
- 17 Ob tem to sodišče pojasnjuje, da je treba šteti – tudi če se izhaja iz tega, da ne gre za položaj, v katerem bi se uporabljalo načelo *ne bis in idem* – da v obravnavanem primeru obstaja povezava kaznivih dejanj, ki jo je mogoče opredeliti kot „nadaljevano kaznivo dejanje“ v smislu španskega kazenskega prava. Tako nadaljevano kaznivo dejanje naj bi zajemalo vsa ta dejanja, vključno s tistimi, storjenimi na Portugalskem, in zanje naj bi bilo treba uporabiti enotno kazen.
- 18 Predložitveno sodišče pa v zvezi s tem meni, da v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem so bila dejanja, ki pomenijo nadaljevano kaznivo dejanje, predmet dveh ločenih postopkov in v zvezi s katerimi sta bili sprejeti sodbi ločenih sodišč v različnih državah članica, niti s špansko zakonodajo niti s pravom Unije ni določen postopek, ki ga je treba uporabiti za določitev zgornje meje kazni.
- 19 Poleg tega predložitveno sodišče pojasnjuje, da v obravnavanem primeru tudi ne more uporabiti španskega postopkovnega mehanizma enotne kazni, kot je določen v členu 988, tretji odstavek, zakonika o kazenskem postopku, da bi spoštovalo načelo sorazmernosti kazni.
- 20 Vsekakor naj s tem položajem ne bi bila le kršena zahteva po sorazmernosti kazni v okviru preprečevanja kaznivih dejanj, kot je določena v členu 49(3) Listine, ampak tudi poseženo v načelo vzajemnega priznavanja sodnih odločb, kot je določeno v Okvirnem sklepu 2008/909, in v upoštevanje obsodb med državami članicami Evropske unije, kot je določeno v Okvirnem sklepu 2008/675, z njim pa naj bi bila ogrožena tudi učinkovitost določb Okvirnega sklepa 2002/584, zlasti njegovega člena 4, točka 6, ker naj bi vplival na prosto gibanje državljanov Unije.
- 21 V teh okoliščinah je Audiencia Nacional (osrednje sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču predložilo ti vprašanji za predhodno odločanje:
 - „1. Ali v obravnavanem primeru pride do položaja ‚*bis in idem*‘ iz člena 50 Listine in člena 54 KISS, ker gre za ista dejanja glede na obseg, ki je temu pojmu priznan s sodno prakso Unije, ali pa bi morale to presojeti to sodišče v skladu z načeli, ki so navedena v tej odločbi, saj gre za eno nadaljevano kaznivo dejanje, in med katerimi sta nujen izrek enotne kazni in določitev meje kazni v skladu z merili sorazmernosti?
 2. Če se šteje, da ne gre za položaj ‚*bis in idem*‘, saj ni popolne istovetnosti dejanj v skladu z merili iz te odločbe:

- (a) Ali so glede na okoliščine tega primera omejitve učinkov sodnih odločb drugih držav Unije, ki so izrecno določene v členu 14(2) [sistemskega zakona 7/2014], ki prenaša pravo Unije, v skladu z Okvirnim sklepom 2008/675 ter s členoma 45 in 49(3) Listine in načelom vzajemnega priznavanja sodb v Uniji?
- (b) Ali je neobstoj postopka ali mehanizma v španskem pravu, ki omogoča priznanje sodb preostalih držav članic Unije, izrek enotne kazni in prilagoditev ali omejitev kazni, tako da zagotavlja njihovo sorazmernost, kadar gre za primer, v katerem je treba tujo sodbo izvršiti v Španiji, v zvezi z dejanji, ki so v razmerju kontinuitete ali povezanosti s kaznivimi dejanji, o katerih teče sodni postopek v Španiji in v zvezi s katerimi prav tako obstaja obsodilna sodba, v nasprotju s členoma 45 in 49(3) Listine v povezavi s členom 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 in členom 8(1) in (2) Okvirnega sklepa 2008/909 in na splošno z načelom vzajemnega priznavanja sodnih odločb v Uniji?“

Postopek pred Sodiščem

- 22 Predložitveno sodišče je v skladu s členom 107 Poslovnika Sodišča ob vložitvi predloga za sprejetje predhodne odločbe predlagalo, naj se ta predlog obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja. To sodišče je v utemeljitev svojega predloga pojasnilo, da se postopek v glavni stvari nanaša na „kazenski postopek, v katerem je zadevna oseba zaprta v zavodu za prestajanje kazni zapora, v katerem prestaja kazen za omejeno obdobje, ne da bi imela gotovost glede trajanja zaporne kazni, ki jo bo morala končno prestati, to je postopek, ki vpliva tudi na njen zaporniški režim, dovoljenja za izhod, napredovanje v zaporniških stopnjah in izračun časa za pridobitev pogojnega odpusta v zadnji fazi prestajanja kazni“.
- 23 Sodišče je 16. marca 2022 na predlog sodnika poročevalca in po opredelitvi generalnega pravobranilca odločilo, da se temu predlogu ne ugodi, ker pogoji iz člena 107 Poslovnika niso izpolnjeni.

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 24 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča mora Sodišče v okviru postopka sodelovanja med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, uvedenega s členom 267 PDEU, nacionalnemu sodišču dati koristen odgovor, ki mu omogoča rešitev spora, o katerem odloča. S tega vidika mora Sodišče po potrebi preoblikovati vprašanja, ki so mu bila predložena. To, da je nacionalno sodišče vprašanje za predhodno odločanje formalno oblikovalo tako, da se je sklicevalo na nekatere določbe prava Unije, Sodišča ne ovira, da temu sodišču poda vse elemente razlage, ki bi mu lahko koristili pri odločanju o zadevi, ki mu je bila predložena, ne glede na to, ali se je v besedilu svojih vprašanj nanje sklicevalo ali ne. V zvezi s tem mora Sodišče iz vseh elementov, ki jih je predložilo nacionalno sodišče, in zlasti iz obrazložitve predložitvene odločbe razbrati elemente prava Unije, ki jih je treba razložiti ob upoštevanju predmeta spora (sodba z dne 22. junija 2022, Volvo in DAF Trucks, C-267/20, EU:C:2022:494, točka 28).
- 25 V obravnavanem primeru je iz predložitvene odločbe razvidno, da je Juzgado Central de Instrucción nº 1 de la Audiencia Nacional (centralno preiskovalno sodišče št. 1 pri osrednjem sodišču) s sklepom z dne 20. decembra 2021 zavrnilo izvršitev zadevnega evropskega naloga za prijetje z obrazložitvijo, da je zahtevana oseba španski državlján, vendar je odločilo, da se kazen,

ki je bila izrečena na Portugalskem, izvrši v Španiji. Zahtevana oseba pa s sklicevanjem zlasti na člen 3, točka 2, Okvirnega sklepa 2002/584 ta sklep izpodbija pred predložitvenim sodiščem in trdi, da je treba izvršitev zadevnega evropskega naloga za prijetje zavrniti, ker ji je bila za ista dejanja v državi članici izrečena pravnomočna sodba.

- 26 V teh okoliščinah je treba šteti – ne da bi se bilo treba izreči o členu 50 Listine ali o členu 54 KISS – da predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 3, točka 2, Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da nasprotuje izvršitvi evropskega naloga za prijetje, ki ga je izdala država članica, v položaju, v katerem je treba kaznivo dejanje, za katero je bila zahtevani osebi izrečena pravnomočna sodba v izvršitveni državi članici, in kaznivo dejanje, zaradi katerega je ta oseba preganjana v odreditveni državi članici, v skladu s pravom izvršitvene države članice opredeliti kot „nadaljevano kaznivo dejanje“.
- 27 Kot je razvidno iz besedila člena 3, točka 2, Okvirnega sklepa 2002/584, je z njim določen razlog za obvezno neizvršitev, na podlagi katerega mora izvršitveni pravosodni organ zavrniti izvršitev evropskega naloga za prijetje, če dobi obvestilo, da je zahtevani osebi država članica izrekla pravnomočno sodbo za ista dejanja, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni to kazen že prestala ali se po zakonodaji izvršitvene države članice ne more več izvršiti.
- 28 Namen navedene določbe je preprečiti, da bi bila oseba ponovno kazensko preganjana ali sojena za ista dejanja, in ta določba odraža načelo *ne bis in idem* iz člena 50 Listine, v skladu s katerim nihče ne sme biti dvakrat kazensko preganjan ali kaznovan za isto kaznivo dejanje (sodba z dne 25. julija 2018, AY (Nalog za prijetje – Priča), C-268/17, EU:C:2018:602, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 29 Eden od pogojev iz člena 3, točka 2, Okvirnega sklepa 2002/584, ki so določeni za zavrnitev izvršitve evropskega naloga za prijetje, je torej, da je bila zahtevani osebi izrečena pravnomočna sodba „za ista dejanja“.
- 30 Sodišče je v zvezi s pojmom „ista dejanja“ presodilo, da je treba, ker člen 3, točka 2, Okvirnega sklepa 2002/584 v zvezi s tem pojmom ne napotuje na pravo držav članic, to določbo razlagati avtonomno in enotno v celotni Uniji (sodba z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 70 in navedena sodna praksa).
- 31 Poleg tega je treba navedeni pojem razlagati tako, da se nanaša le na materialnost dejanskega stanja in zajema vse konkretne okoliščine, ki so neločljivo medsebojno povezane, ne glede na pravno opredelitev tega dejanskega stanja ali pravno zavarovani interes (sodba z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 71 in navedena sodna praksa).
- 32 Natančneje, Sodišče je razsodilo, da se istovetnost materialnega dejanskega stanja razume kot skupek konkretnih okoliščin, ki izhajajo iz dogodkov, ki so v bistvu isti, ker vključujejo istega storilca in so med seboj časovno in prostorsko neločljivo povezani (sodba z dne 23. marca 2023, Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Izjema od načela *ne bis in idem*), C-365/21, EU:C:2023:236, točka 38 in navedena sodna praksa).
- 33 Načelo *ne bis in idem* pa se ne uporablja, kadar zadevni dejanski stanji nista identični, ampak le podobni (sodba z dne 23. marca 2023, Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Izjema od načela *ne bis in idem*), C-365/21, EU:C:2023:236, točka 37 in navedena sodna praksa).

- 34 Poleg tega za to, da se ugotovi istovetnost dejanskega stanja, ne zadostuje zgolj okoliščina, da je v neki sodbi navedeno dejstvo, ki se nanaša na ozemlje druge države članice. Preveriti je treba še, ali se je sodišče, ki je izdalo to sodbo, dejansko izreklo o tem dejstvu, da je ugotovilo kaznivo dejanje, odgovornost obdolženca za to kaznivo dejanje in, odvisno od primera, da je določilo sankcijo, tako da je treba za navedeno kaznivo dejanje šteti, da zajema ozemlje te druge države članice (glej v tem smislu sodbo z dne 22. marca 2022, Nordzucker in drugi, C-151/20, EU:C:2022:203, točka 44).
- 35 Predložitveno sodišče, ki je edino pristojno za odločanje o dejanskem stanju, mora ugotoviti, ali je v obravnavanem primeru dejansko stanje, ki je predmet portugalske sodbe, istovetno – v smislu točk od 30 do 34 te sodbe – s tistim, o katerem so pravomočno razsodila španska sodišča. Ob tem lahko Sodišče navedenemu sodišču poda elemente razlage prava Unije v okviru presoje istovetnosti dejanskega stanja (sodba z dne 23. marca 2023, Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Izjema od načela *ne bis in idem*), C-365/21, EU:C:2023:236, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 36 V zvezi s tem je iz spisa, ki ga ima na voljo Sodišče, razvidno, da je zahtevana oseba na Portugalskem ponovila goljufigo dejavnost, ki jo je izvajala v Španiji. Čeprav gre torej za dejavnosti z enakim načinom izvrševanja, sta bili kljub temu opravljani prek različnih pravnih oseb, pri čemer se ena nanaša na goljufigo dejavnost v Španiji, druga pa na tako dejavnost na Portugalskem. Poleg tega predložitveno sodišče navaja, da je prekrivanje dejanj, storjenih na Portugalskem in v Španiji, le občasno, saj se je goljufiga dejavnost na Portugalskem nadaljevala po začetku postopka preiskave in prenehanju dejavnosti v Španiji. Prav tako naj bi bile oškodovane osebe različne. Očitno je torej, da goljufige dejavnosti, izvajane v Španiji in na Portugalskem, niso bile neločljivo medsebojno povezane. Poleg tega predložitveno sodišče pojasnjuje, da se španska sodba nanaša na goljufigo dejavnost v Španiji v škodo oseb, ki prebivajo v tej državi članici, medtem ko se portugalska sodba nanaša na goljufigo dejavnost na Portugalskem v škodo oseb, ki prebivajo v tej državi članici.
- 37 V teh okoliščinah in s pridržkom preveritev predložitvenega sodišča se zdi, da dejanski stanji, na kateri se nanašata španska in portugalska sodba, nista istovetni. Okoliščina, ki jo je navedlo predložitveno sodišče, da je treba kazniva dejanja, storjena v Španiji, in kazniva dejanja, storjena na Portugalskem, v skladu s španskim pravom opredeliti kot „nadaljevano kaznivo dejanje“, ne more omajati te ugotovitve, ker člen 3, točka 2, Okvirnega sklepa 2002/584 zahteva presojo materialnega dejanskega stanja na podlagi objektivnih elementov, ki v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 31 te sodbe, ni odvisna od njegove pravne opredelitve v nacionalnem pravu.
- 38 Glede na vse zgornje preudarke je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 3, točka 2, Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da nasprotuje izvršitvi evropskega naloga za prijetje, ki ga je izdala država članica, v položaju, v katerem je bila zahtevani osebi že izrečena pravomočna sodba v drugi državi članici in v njej prestaja zaporno kazen za kaznivo dejanje, ugotovljeno v tej sodbi, če je ta oseba v odreditveni državi članici kazensko preganjana zaradi istih dejanj, pri čemer se za ugotovitev obstoja „istih dejanj“ ne upošteva opredelitev zadevnih kaznivih dejanj glede na pravo izvršitvene države članice.

Drugo vprašanje

- 39 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali v primeru, da bi bilo treba izvršitev zadevnega evropskega naloga za prijetje zavrniti na podlagi člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584, in ne na podlagi člena 3, točka 2, tega okvirnega sklepa, člena 45 in člena 49(3) Listine, ki določata načeli svobode gibanja in sorazmernosti kazni, v povezavi z Okvirnim sklepom

2002/584 ter Okvirnim sklepom 2008/675, ki se nanaša na upoštevanje obsodb med državami članicami v novem kazenskem postopku, in Okvirnim sklepom 2008/909, ki se nanaša na uporabo načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, nasprotujeta nacionalni ureditvi, ki ne omogoča niti naložitve ene same kazni za vsa dejanja, ki jih je mogoče opredeliti kot „nadaljevano kaznivo dejanje“, ki je bilo storjeno tako v Španiji kot tudi v drugi državi članici, niti nacionalnega mehanizma združitve kazni za kazni, ki so jih izrekla sodišča te druge države članice in ki jih je treba izvršiti v Španiji.

- 40 V zvezi s tem španska vlada izpodbija dopustnost drugega vprašanja, ker je po eni strani predmet postopka v glavni stvari odločanje v pritožbenem postopku o izvršitvi zadevnega evropskega naloga za prijetje, medtem ko bi bili v primeru zavrnitve izvršitve tega naloga in zaveze, da se v Španiji izvrši kazen, izrečena na Portugalskem, učinki, povezani s priznanjem portugalske sodbe, po potrebi obravnavani v novem postopku. Po drugi strani naj bi bila zahtevana razlaga prezigodnja, saj španski izvršitveni pravosodni organ še ni izdal nobene pravnomočne odločbe v zvezi s priznanjem in izvršitvijo portugalske sodbe v Španiji. Šele po sprejetju te odločbe pa naj bi se postavljalo vprašanje, ali bi bilo treba kazni, izrečene v Španiji in na Portugalskem, morebiti kakor koli prilagoditi.
- 41 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je postopek, uveden s členom 267 PDEU, instrument sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, s katerim prvo zagotavlja drugim elemente razlage prava Unije, ki jih ta potrebujejo za rešitev sporov, o katerih odločajo. Predhodno odločanje tako ni namenjeno oblikovanju posvetovalnih mnenj o splošnih ali hipotetičnih vprašanjih, temveč je utemeljeno s potrebo po dejanski rešitvi spora (glej v tem smislu sodbo z dne 30. junija 2022, Valstybės sienos apsaugos tarnyba in drugi, C-72/22 PPU, EU:C:2022:505, točki 47 in 48 ter navedena sodna praksa).
- 42 Poleg tega Sodišče ne more odločati o vprašanju za predhodno odločanje, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, ali če je izpostavljeni problem hipotetičen (sodba z dne 19. januarja 2023, Unilever Italia Mkt. Operations, C-680/20, EU:C:2023:33, točka 19 in navedena sodna praksa).
- 43 V obravnavanem primeru je bila predložitvenemu sodišču poslana zahteva za informacije, s katero je bilo pozvano, naj na eni strani pojasni povezavo, ki jo vzpostavlja med drugim vprašanjem in postopkom, v katerem odloča, in na drugi strani, zakaj potrebuje odgovor na to vprašanje za odločanje v postopku v glavni stvari.
- 44 Predložitveno sodišče je v odgovor na to zahtevo navedlo, da morebitne posledice obsodbe zahtevane osebe v Španiji na izvršitev portugalske sodbe v Španiji ne bodo obravnavane v okviru postopka, v katerem odloča, in da se bo po pravnomočnosti odločbe o nepredaji začel drug sodni postopek za izvršitev kazni, izrečene s portugalsko sodbo, v Španiji.
- 45 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da se bo vprašanje, kakšne posledice je treba izpeljati iz obsodbe zahtevane osebe v Španiji za izvršitev portugalske sodbe v Španiji, postavljalo šele, če bo sprejeta odločitev o priznanju zadnjenavedene sodbe, tako da se to vprašanje še ne postavlja v postopku v glavni stvari, ki se nanaša na izvršitev ali zavrnitev izvršitve zadevnega evropskega naloga za prijetje.
- 46 Tako je treba ugotoviti, da odgovor na drugo vprašanje ni potreben, da bi predložitveno sodišče lahko odločilo v zadevi, o kateri odloča, in da zato to vprašanje ni dopustno.

Stroški

- 47 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Člen 3, točka 2, Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009,

je treba razlagati tako, da

nasprotuje izvršitvi evropskega naloga za prijetje, ki ga je izdala država članica, v položaju, v katerem je bila zahtevani osebi že izrečena pravnomočna sodba v drugi državi članici in v njej prestaja zaporno kazen za kaznivo dejanje, ugotovljeno v tej sodbi, če je ta oseba v odreditveni državi članici kazensko preganjana zaradi istih dejanj, pri čemer se za ugotovitev obstoja „istih dejanj“ ne upošteva opredelitev zadevnih kaznivih dejanj glede na pravo izvršitvene države članice.

Podpisi